

Neža Karlin

SVETI LEOPOLD MANDIČ IN SVETI PATER PIJ – JUNAŠKA SLUŽABNIKA SPRAVE GREŠNIKOV Z BOGOM

Pod geslom »BOJ JE GOSPODOV« smo se družine pod okriljem Družinske akademije¹ od 26. do 30. oktobra 2019 podale na romanje po poti kapucinskih bratov p. Romualda², p. Mandića³ in p. Pija⁴. Pot nas je vodila od Padove preko Loreta in Monte San Angela v San Giovanni Rotondo, nato pa vse do Barija in nazaj grede Lanciana. Zelo smo hvaležni, da sta nas na tej poti spremljala reteški župnik Branko Potočnik in kapucin, brat Jaroslav Knežević, ki sta nam v svojih nagovorih odstirala duhovno globino svetih kapucinskih bratov. Z dvema avtobusoma smo se tako podali na romanje, ki je postalo svojevrstna priprava na bližajoči se škofjeloški pasijon, saj smo se poglobljali v življenji dveh velikih svetnikov, ki sta bila v svojem trpljenju prav posebej podobna trpečemu Kristusu; lahko bi celo rekli, da sta bila živa pasijonska spomenika.

P. Leopolda in p. Pija smo doživeli kot človeka, ki sta na poseben način pričevala za Boga. Čeprav sta bila obdarjena z nadnaravnimi krepostmi in darovi, sta bila kljub temu blizu preprostemu človeku, razumela in podoživljala sta človeško stisko, se znala razveseliti drobnih pozornosti in delila očetovsko ljubezen. Bogu sta se dala popolnoma na razpolago, zato je lahko po njiju v človeški zgodovini in v življenjih nešteti posameznikov delal čudovite stvari. Oba neutrudna spovednika sta postala orodje Božje usmiljene ljubezni do grešnih in ranjenih ljudi. Kot je Kristus na križu sprejel nase grehe celega človeštva, sta p. Leopold in p. Pij v spovednici nase sprejemala trpljenje in grehe nešteti spovedancev ter jim naklonila odpuščanje in mir, če je bilo potrebno pa tudi besedo opomina. Koliko

¹ Zasebni zavod Družinska akademija - Academia Familiarum razvija in izvaja programe s področja vzgoje, izobraževanja in kulturne dejavnosti, ki temeljijo na elementih pedagogike skupnosti in s tem prispeva k celoviti vzgoji otrok in mladostnikov ter k zorenju staršev in pedagoškega osebja na poti k pristnim medsebojnim odnosom. Zavod si prizadeva za humanistične pristope in smernice v perspektivi vzgoje za skupnost, kjer bo v središču oseba – človeško bitje v odnosu, ki je sposoben graditi odnose zunaj in znotraj vsakršne različnosti. Več na www.druzinska-akademija.si

² P. Romuald Marušič, Štandrež pri Gorici 1676–Gorica 1748.

³ Sv. Leopold Mandić, Hercegnovi 1866–Padova 1942.

⁴ Sv. Pater Pij (rojen kot Francesco Forgione), Pietrelcina 1887–San Giovanni Rotondo 1968.

Naša romarska skupina kipi od življenja. Na pot se nas je odpravilo 105 romarjev, od tega 59 otrok.

zgodb človeškega trpljenja in iskanja je pustilo sledi v njihovih srcih! Bila sta junaška služabnika sprave grešnikov z Bogom.

Ko je 16. oktobra 1983 papež Janez Pavel II. na Trgu sv. Petra v Rimu hrvaškega kapucina, blaženega Leopolda Mandiča, razglasil za svetnika, je v svojem nagovoru njegov lik orisal z naslednjimi potezami: »Sveti Leopold je bil za vse, ki so ga poznali, samo ubog redovnik, majhen in bolehen. Njegova veličina je v žrtvovanju, v darovanju samega sebe dan za dnem, ves čas svojega duhovniškega življenja, se pravi dvainpetdeset let, v tišini, v skritosti, v skromnosti sobice - spovednice.« Čeprav si je kot mlad redovnik želel postati misijonar na slovanskem Vzhodu, ga njegovi predstojniki zaradi šibkega zdravja in govorne napake niso uslišali. Njegovo »misijonsko« delo je postalo spovedovanje. Tako je leta 1909 kot spovednik prišel v kapucinski samostan Sv. Križa v Padovi, kjer je ostal vse do smrti in kjer tudi danes počiva njegovo nestrohnjeno telo. Znano je, da je p. Leopold leta 1940 napovedal, da bo ob bombnem napadu na Padovo porušena tudi kapucinska cerkev in del samostana, za spovednico pa je povedal: »ta celica pa ne bo poškodovana: tukaj je Gospod Bog izkazal toliko usmiljenja dušam, zato mora ostati kot spomenik njegove dobrote.«⁵

⁵ Napoved se je uresničila 14. maja 1944.

Spovednica sv. Leopolda Mandiča, v kateri je spovedoval vsak dan, poleti in pozimi, po deset do dvanajst ur. Papež Janez Pavel II. ga je razglasil za zavetnika spovednikov.

Kip sv. Leopolda Mandiča pred kapucinskim samostanom v Padovi. Sv. Leopold Mandič je bil zelo majhne rasti in šibkega zdravja, a duhovni velikan svojega časa.

Krsta z nestrohnjenim in balzamiranim telesom sv. Leopolda Mandiča.

Velikan 20. stoletja je bil tudi pater Pij. Že za časa življenja znan po celem svetu, je o sebi dejal: »Sem ustvarjeno bitje, ki ga Gospod uporablja za svoje usmiljenje.« Celo njegovo življenje je potrjevalo te besede. Zaznamovan s Kristusovimi ranami na rokah, nogah in prsih je bil tako kot njegov duhovni oče, sveti Frančišek Asiški, utelešenje križanega Jezusa. A pozornosti nikoli ni usmerjal nase, ampak vedno le na Jezusa. Ljudem, ki so strmeli vanj, ko je molil, je rekel: »Kaj gledate mene, glejte Jezusa!« Njegov sodobnik papež Pavel VI. je doumel pravo veličino trpečega p. Pija in jo izrazil na tak način: »Kdo je bil p. Pij? Je bil morda filozof? Je bil morda modrec? Ne, ponižno je maševal, od jutra do večera je spovedoval. Bil je človek, bogat v molitvi in trpljenju ... S podeljevanjem zakramentov, kar dela vsak dober župnik na podeželju, ter s križano in ponižno molitvijo je p. Pij nehote postal vodnik velikega duhovnega tovarištva, ki se je kakor oljni madež razširilo po različnih celinah, ter si tako pridobil – to lahko upravičeno rečemo – ‘stranke s celega sveta’.«

Njegovo življenjsko pot in poslanstvo na poseben način predstavljajo tudi mozaiki p. Marka Ivana Rupnika na hodniku v novi cerkvi sv. Pija v San Giovanni Rotondo. Posebej pretresljiva je podoba, na kateri je sv. Pij sokrižan s Kristusom. Kot razlaga pater Marko Rupnik, je »sv. p. Pij zaradi milosti ljubezni s Križanim

Kateheza pred kapucinskim samostanom v Padovi.

Kristusom združen v uri največje osamljenosti.« V tej luči tudi razumemo duhovno popotnico sv. p. Pija, ki se jo učimo živeti v vsakdanjem življenju:

Pogum, torej, in naprej. Naj vas križ ne prestraši. Ponavljam: pogum. Bodite prepričani, da je Bog z vami. Spodbujam vas, da v temi ljubite križanega Boga. Vzpenjajmo se, vzpenjajmo se na Kalvarijo, ne da bi se kdaj utrudili, nosimo križ ... Imej v svojem srcu križanega Jezusa in vsi križi sveta se ti bodo zdeli kakor vrtnice.

Avtor fotografij je Marjan Debeljak.

Viri:

Marko Ivan Rupnik in Nataša Govekar. *Pot novega človeka*. Ljubljana, Družina, 2017.

Pater Pij. *Samemu sebi sem skrivnost*. Ljubljana, Novi svet, 2003.

<https://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/priloga/1905-sveti-pater-pij> (24. 2. 2020)

<https://revija.ognjisce.si/v-spomin/17642-sv-leopold-mandic> (24. 2. 2020)

Loretska bazilika, največja Marijina božja pot v Italiji.

V južni Italiji nas je obdajala čudovita pokrajina.

Votlina sv. nadangela Mihaela na Monte San Angelo.

Stara in velika samostanska cerkev v San Giovanni Rotнду.

Kripta, v kateri počiva nestrohnjeno telo sv. p. Pija, kamor se zgrinjajo množice vernikov, ki se zatekajo k njegovi priprošnji. Ko so njegovi sobratje videli, da mu telesne moči pešajo, so ga vprašali: »Pater, odhajate, kako bomo brez vas?« On pa jim je odgovoril: »Saj bom ostal med vami, bolj kot prej. Prej ste me morali čakati, če ste hoteli govoriti z mano, zdaj pa vas bom jaz čakal tam. Pridite na moj grob in dobili boste več kot prej. V grobu bom bolj živ kot kdaj koli.«

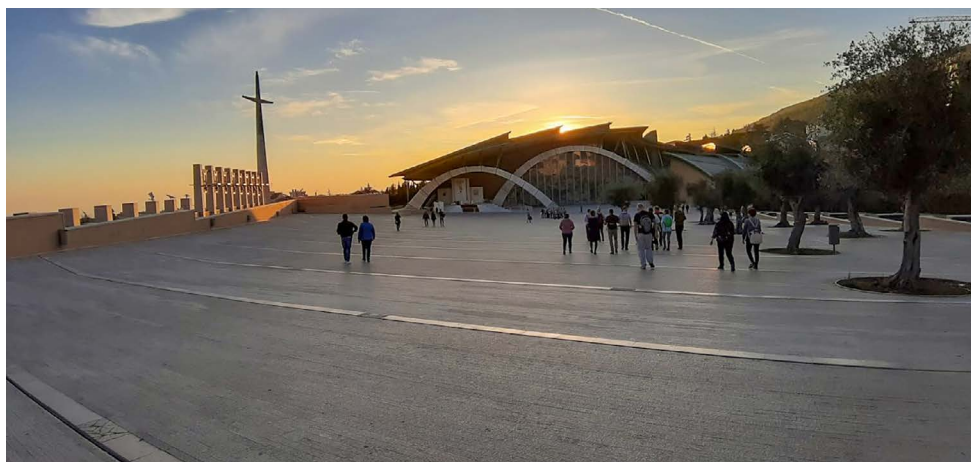
Celica št. 1, sobica p. Pija od leta 1943–1968, kjer je tudi umrl.

Molitev Križevega pota v San Giovanni Rotнду.

Sv. Pij, sokrižan s Kristusom, mozaik p. Marka Ivana Rupnika v hodniku cerkve sv. Pija v San Giovanni Rotundu.

Nova cerkev sv. patra Pija v San Giovanni Rotundu.